RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 233.187 van 10 december 2015
in de zaak A. 209.995/VII-38.879.

In zake : de NV DE SCHEEPVAART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Swerts
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA GEERAERTS J.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Jongbloet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 28 juni 2013 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 29 november 2012, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Geeraerts J. voor het exploiteren van een breekwerf, een betoncentrale en een tussentijdse opslagplaats voor

uitgegraven bodem, gelegen aan de Sluisstraat 25 te Ham, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 22 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De verzoekende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2015.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jonas De Wit, die loco advocaat Tom Swerts verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pieter Jongbloet, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een klasse 3 inrichting gelegen aan de Sluisstraat 25 te Ham. Het betreft een stalplaats voor bedrijfseigen voertuigen, een onderhoudswerkplaats, een wasplaats en een werkplaats voor metaalbewerking, op de percelen kadastraal bekend als Sectie A, nrs. 1386, 1509, 1609, 1610, 1611, 1612E, 1614A, 1615, 1616, 1617B, 1620A, 1624C, 1672B, 1673B, 1674, 1675A, 1676A en 1681A. Op een gehuurd bedrijventerrein te Tessenderlo exploiteert de tussenkomende partij een betoncentrale, een breekwerf en een tussentijdse opslag voor uitgegraven bodem. Met de bestreden milieuvergunning wenst zij deze activiteiten naar de percelen te Ham te verhuizen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham weigert op 8 oktober 2012 de stedenbouwkundige aanvraag van de tussenkomende partij voor het regulariseren van een bouwinbreuk (uitbouw industrieloods) en het bouwen van kantoren met conciërgewoning en terreinaanleg.

De verzoekende partij is eigenares van verschillende percelen in de onmiddellijke omgeving.

A. Antecedenten wat de planologische voorschriften en de onteigeningsprocedure betreft

3.2. Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk is de inrichting van de tussenkomende partij gelegen in agrarisch gebied.

3.3. Bij besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 2010 wordt het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “regionaal en specifiek regionaal watergebonden bedrijventerrein ‘Zwartenhoek’ te Ham” met bijgevoegd onteigeningsplan definitief vastgesteld. Betreffende inrichting is volgens de voorschriften ervan gelegen in een “zone voor gemengd regionaal en voor specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter”.

Met dit besluit van de Vlaamse regering wordt aan de verzoekende partij en de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Limburg machtiging verleend om de gronden, begrepen in het onteigeningsplan voor het bedrijventerrein “Zwartenhoek”, te onteigenen met toepassing van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, teneinde “een integrale en samenhangende realisatie van het terrein mogelijk te maken”.

3.4. Bij vonnis van de vrederechter van Beringen van 16 maart 2012 wordt de onteigening als ontoelaatbaar afgewezen, ten gronde omdat de onteigening van de genoemde percelen niet noodzakelijk is om het beoogde doel van openbaar nut te realiseren. De rechtbank van eerste aanleg te Hasselt verklaart op 16 juni 2014 de vordering tot onteigening in hoger beroep toelaatbaar en gegrond. De onteigening van de betreffende percelen is volgens het vonnis wel onontbeerlijk voor de realisatie van het GRUP, in wezen omdat de betreffende percelen door hun vorm restpercelen doen ontstaan die moeilijk geïntegreerd kunnen worden in het bedrijventerrein “Zwartenhoek” waardoor de maximale ontwikkeling ervan en dus de realisatie van het GRUP in het gedrang komen.

B. Antecedenten wat de milieuwetgeving betreft

3.5. Op 23 juli 2012 dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een klasse 1-milieuvergunning voor het exploiteren van een breekwerf, een betoncentrale en een tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem.

3.6. Op 29 november 2012 weigert de deputatie van de provincie Limburg de milieuvergunning. De tussenkomende partij dient op 4 januari 2013 een bestuurlijk beroep in bij de bevoegde minister.

3.7. Volgende adviezen worden ingewonnen:

- Ruimte Vlaanderen, afdeling Gebieden en Projecten, verleent een voorwaardelijk gunstig advies;
- de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij verleent een gunstig advies;
- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert gunstig mits een aantal bijzondere voorwaarden op te leggen;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert het beroep van de exploitant gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen onder voorwaarden.

3.8. Op 28 juni 2013 verklaart de minister het beroep van de exploitant gegrond, in die zin dat de gevraagde vergunning, onder voorwaarden, wordt verleend.

Dit is de bestreden beslissing.

De in het licht van het hierna onderzochte middel relevante overwegingen luiden:

> "Overwegende dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken conform artikel 144 Grondwet; dat bijgevolg de bevoegde overheid voor het verlenen van een milieuvergunning zich niet kan uitspreken over een onteigeningsprocedure;
>
> Overwegende dat het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionaal bedrijventerrein Zwartenhoek' bij ministerieel besluit van 26 maart 2010 de bestemming 'Zone voor gemengd regionaal en voor specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter' heeft vastgelegd waarbinnen bestemmingen als afvalverwerking, recyclage en dergelijke kunnen toegelaten worden (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften);
>
> Overwegende dat de bevoegde overheid, in casu de ontvoogde gemeente, de stedenbouwkundige vergunning heeft geweigerd in eerste aanleg;
>
> Overwegende dat de gevraagde bedrijvigheid een aaneengesloten perceelsblok conform de bestemming blijft volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan; dat de vestiging rechtstreeks ligt aan bestaande wegenis,

achteraan tot tegen de E313, waaraan wel een verbredende reservatiestrook gekoppeld is; dat de rechterlijke betwisting rond de onteigening door de NV Scheepvaart nog niet is afgerond;

Overwegende dat waar de stedenbouwkundige vergunning, die een zakelijk karakter heeft, volgens artikel 4.2.22, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verleend wordt onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten, een eventuele vergunning los van het onteigeningstraject gegeven kan worden".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties

A. Betreffende de bekwaamheid om in rechte op te treden

4. De tussenkomende partij werpt in haar memorie op dat het beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk moet worden verworpen omdat het instellen van het beroep niet conform is, en zelfs strijdt, met het maatschappelijk doel, zoals opgenomen in artikel 3, §§ 1 en 2, van de statuten van de verzoekende partij (het zogenaamde specialiteitsbeginsel). Het "belemmeren van de bedrijfsactiviteiten van de bestaande bedrijven" via het aanvechten van de milieuvergunning is volkomen tegengesteld aan de missie en de doelen die de verzoekende partij krachtens haar statuten en de beheersovereenkomst dient te verwezenlijken.

5. De verzoekende partij verwijst in haar memorie van wederantwoord naar het decreet van 2 april 2004 betreffende de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart in het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap De Scheepvaart, naar de statuten en naar de beheersovereenkomst. De verzoekende partij heeft als statutair doel onder meer het beheren van watergebonden gronden, wat inhoudt dat de vennootschap de gronden verwerft, onderhoudt, exploiteert en commercialiseert. Voorts is zij gemachtigd door de Vlaamse regering om onroerende goederen te onteigenen die voor de verwezenlijking van het maatschappelijk doel nodig zijn. Om vast te stellen of een vennootschap de vereiste hoedanigheid bezit, dient uitsluitend belang te worden

gehecht aan het maatschappelijk doel zoals dit in de oprichtingsakte is bepaald (statutair doel). Ter volledigheid gaat de verzoekende partij in op de diverse passages uit de beheersovereenkomst die de tussenkomende partij heeft geciteerd om een gebrek aan hoedanigheid aan te tonen.

Beoordeling

6. Krachtens het specialiteitsbeginsel is een beroep tot nietigverklaring slechts ontvankelijk wanneer het kadert in het statutair doel van de vennootschap.

Aangezien de verzoekende partij de ontwikkeling van watergebonden bedrijventerreinen als doel heeft, en zij met het GRUP en bijgevoegd onteigeningsplan werd gemachtigd om de betreffende gronden van de tussenkomende partij te onteigenen voor de realisatie van het "regionaal en specifiek regionaal watergebonden bedrijventerrein 'Zwartenhoek' te Ham", waarbinnen de betrokken percelen van de tussenkomende partij zich situeren, past het instellen van een beroep tot nietigverklaring van de milieuvergunning die dit doel verhindert, binnen haar activiteitssfeer.

De exceptie wordt verworpen.

B. Betreffende het belang

7. De verzoekende partij betoogt dat zij eigenaar is van een aantal percelen die gelegen zijn in de onmiddellijke en ruimere omgeving van de inrichting, en de exploitatie van het bedrijf de ontwikkeling ervan zal verhinderen en bovendien een economisch en financieel nadeel zal impliceren voor die percelen, wegens de overlast die de exploitatie van de hinderlijke inrichting zal teweegbrengen. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat de eigenaar van een onroerend goed, gelegen op het aanpalende perceel van een vergunningsplichtige inrichting hoe dan ook over het rechtens vereiste belang

beschikt bij het aanvechten van de verleende milieuvergunning. De bestreden beslissing maakt de uitbating van het bedrijf mogelijk op een wijze die de totale ontwikkeling in het gedrang brengt en die tevens in strijd is met het geldende RUP, terwijl de verzoekende partij voornemens is de grond te onteigenen en reeds een stedenbouwkundige vergunning voor werken op de percelen, voorwerp van de bestreden beslissing, heeft verkregen. Tevens verwijst de verzoekende partij naar mobiliteitshinder.

8. De tussenkomende partij betwist dat haar activiteiten de economische waarde van de gronden van de verzoekende partij aantasten. De nietigverklaring kan volgens haar het beweerde nadeel niet vermijden en het verschaft de verzoekende partij zeker geen voordeel. Het betreft immers een bestemmingsconforme exploitatie.

In haar laatste memorie stelt de tussenkomende partij dat, aangezien de verzoekende partij de percelen inmiddels in bezit heeft genomen en de tenuitvoerlegging van de vergunning onmogelijk is geworden, de verzoekende partij elk actueel belang ontbeert.

9. De verzoekende partij betoogt in haar laatste memorie dat zij nog steeds belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden milieuvergunning, ook al werd haar bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 16 juni 2014 de onteigening van de betreffende percelen toegestaan en zou zij deze reeds in bezit hebben genomen.

Zij betoogt dat het niet ondenkbaar is dat ofwel zij ofwel de tussenkomende partij, elk op grond van zijn eigen motieven, een procedure in herziening opstart overeenkomstig artikel 16 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte (hierna: onteigeningswet), en dat de tussenkomende partij in deze procedure de onregelmatigheid van de toegekende onteigeningsvordering zou nastreven. In dergelijke hypothese behoudt zij een

actueel belang bij de annulatieprocedure voor de Raad van State zolang er geen uitsluitsel is over de onteigeningskwestie.

Beoordeling

10. De hoedanigheid van eigenaar van percelen in de omgeving van de inrichting waarvoor een milieuvergunning werd verleend, volstaat om het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij aan te nemen.

Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 16 juni 2014 waardoor de verzoekende partij de percelen kan onteigenen en in bezit nemen, heeft in beginsel tot gevolg dat de tussenkomende partij geen gebruik meer kan maken van de toegekende milieuvergunning en ontneemt de verzoekende partij bijgevolg haar belang. Zij verwijst evenwel naar de "vordering tot herziening" die overeenkomstig artikel 16, tweede lid, van de onteigeningswet, ook gegrond kan zijn op de onregelmatigheid van de onteigening. Aangezien dit bijzonder middel van de herziening thans nog open staat voor alle partijen, blijft de verzoekende partij haar actueel belang behouden.

De exceptie wordt verworpen.

V. Regelmatigheid van de tussenkomst

Exceptie

11. De verzoekende partij werpt in haar memorie van wederantwoord op dat de tussenkomende partij geen belang meer heeft om in deze annulatieprocedure tussen te komen aangezien de Sluisstraat werd gedesaffecteerd bij gemeenteraadsbeslissing van de gemeente Ham van 5 januari 2012, en het adres van de maatschappelijke zetel van de tussenkomende partij, voorheen Sluisstraat 25, met ingang van 26 november 2013 werd geschrapt uit de Kruispuntbank van Ondernemingen. Dit geldt des te meer nu door het ontbreken

van een toegang tot de openbare weg het verkrijgen van de noodzakelijke stedenbouwkundige vergunning onmogelijk is geworden.

Beoordeling

12. De tussenkomende partij heeft er als begunstigde van de bestreden beslissing belang bij om in de zaak waarbij de rechtsgeldigheid van de vergunning wordt aangevochten tussen te komen. De omstandigheid dat de Sluisstraat werd gedesaffecteerd en haar maatschappelijke zetel aldaar bijgevolg werd geschrapt en de exploitatie met toegang via de Sluisstraat stedenbouwkundig niet meer kan worden vergund, doet daar niets aan af.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

13. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2.2.2, § 1, laatste lid, en 1.1.2, 13°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de stedenbouwkundige voorschriften van de artikelen 1, 3 en 5 van het GRUP “regionaal en specifiek regionaal watergebonden bedrijventerrein ‘Zwartenhoek’ te Ham”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en het formele en materiële motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

In een derde onderdeel voert zij aan dat de inplanting van de inrichting strijdig is met artikel 1.2 van de verordenende bestemmingsvoorschriften van het GRUP met betrekking tot het zuinig ruimtegebruik, gelet op het versnipperd karakter van het bedrijventerrein van de

tussenkomende partij. Ze verwijst naar het ongunstig advies van 26 september 2012 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham waarin werd overwogen "[...] dat de voorgestelde inplanting niet aaneensluitend is waardoor restzones zullen ontstaan. Dat uit het GRUP Zwartenhoek blijkt dat het gebied integraal ontwikkeld moet worden waarbij één ontwikkelingsvisie wordt gerealiseerd binnen een redelijke termijn". Deze overweging werd bijgetreden door de deputatie, die het niet opportuun acht om nu reeds een milieuvergunning te verlenen vooraleer er een visie op het gehele gebied is ontwikkeld met de nodige ontsluitingsweg, en die van oordeel is dat de voorwaarden van het GRUP moeten worden nageleefd. De vergunningverlenende overheid in eerste aanleg oordeelde dan ook terecht dat het gevraagde evenmin getuigt van verenigbaarheid met het verordenend bestemmingsvoorschrift uit het GRUP dat te dezen voorschrijft dat "alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming zijn toegelaten voor zover ze rekening houden met zuinig ruimtegebruik".

In dit geval is er volgens de verzoekende partij bezwaarlijk sprake van een "zuinig ruimtegebruik", dit is het optimaal mogelijk inrichten en gebruiken van het terrein, gelet op het versnipperd karakter van het bedrijventerrein van de tussenkomende partij. Het behoud ervan verhindert de werkbare inrichting van het bedrijventerrein, omwille van het ontstaan van restpercelen, te wijten aan de versnipperde ligging en onregelmatige configuratie van de percelen. Daarenboven zou het versnipperde geheel, naast onwerkbaar en een hypotheek voor de realisatie van het hele project, tevens niet verenigbaar kunnen worden geacht met de goede ruimtelijke ordening. Omwille van de ligging binnen de grenzen van een GRUP is de inplanting van het bedrijf slechts mogelijk indien het strookt met de ontwikkelingsvisie binnen het bestaande plangebied. Wegens het ontbreken van een degelijke ordening van het bedrijf binnen het gebied (gelet op de aanwezigheid van restzones), kan de vergunning redelijkerwijze niet worden verleend.

Al deze punten werden reeds opgeworpen bij de verwerende partij. De bestreden beslissing stelt aangaande dit gegeven evenwel slechts dat “de gevraagde bedrijvigheid een aaneengesloten perceelsblok conform de bestemming blijft volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan”. Een dergelijke vaststelling is dan ook op zijn minst kennelijk onredelijk en getuigt van een onzorgvuldig onderzoek van de feiten van het dossier aangezien de percelen, voorwerp van de bestreden beslissing, kennelijk geen “aaneengesloten perceelsblok” vormen.

14. De verwerende partij verwijst in haar memorie van antwoord naar een duidelijker onteigeningsplan waaruit blijkt dat de noordelijk gelegen percelen 1386 en 1509 aanpalend aan de Sluisstraat zijn gelegen, zodat er dan ook geen sprake is van een restperceel en het ontbreken van zuinig ruimtegebruik. Voorts stelt de verwerende partij dat uit de bewoordingen in de toelichtingsnota bij het GRUP blijkt dat het “concept” dient te gebeuren met en ter uitvoering van het ontwikkelingsprogramma dat geen deel uitmaakt van het GRUP.

15. De tussenkomende partij betoogt dat het argument van het zuinig ruimtegebruik niet relevant is bij de beoordeling van een milieuvergunning die het uitoefenen van bepaalde activiteiten mogelijk maakt. De milieuvergunningsaanvraag heeft geen betrekking op “werken, handelingen of wijzigingen” die een invloed zouden kunnen hebben op de indeling van de percelen, in de zin van artikel 1.2 van het GRUP. Het vermeende versnipperd karakter van het bestaande bedrijventerrein van de tussenkomende partij staat compleet los van de milieuvergunning, vermits deze niets kan veranderen aan de indeling van de percelen. Bovendien stelt de bestreden beslissing terecht dat het gaat om een “aaneengesloten perceelsblok”. In het vonnis van de vrederechter te Beringen werd opgemerkt dat de verzoekende partij bij de uitwerking van het plan ter exploitatie van het bedrijventerrein Zwartenhoek rekening kan houden met de ligging van de diverse percelen zodat aan de zogezegde “versnipperde toestand” makkelijk kan worden verholpen.

16. Inzake het versnipperd karakter van het bedrijventerrein verwijst de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord naar een satellietafbeelding waaruit blijkt dat de noordelijk gelegen percelen 1386 en 1509, die boven de afgeschafte straat liggen, de percelen linksonder 1620A en 1624C en het westelijk gelegen perceel 1617B, duidelijk afgesneden zijn van de totaliteit en dus restpercelen vormen. Van een "aaneengesloten blok" is geen sprake, mede gelet op de smalle strook die in eigendom is van de verzoekende partij. Zij stelt voorts dat de toelichtingsnota bij het GRUP weliswaar geen verordenende kracht heeft, maar zijn waarde als inhoudelijk onderdeel van het geheel van het ruimtelijk uitvoeringsplan wel behoudt. Voor zover er geen schending zou voorliggen van het GRUP, is het versnipperde geheel tevens niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening. Op het plan waar de tussenkomende partij naar verwijst zijn ook de percelen van de verzoekende partij ingekleurd. Volledigheidshalve verwijst de verzoekende partij naar een waarheidsgetrouw plan waaruit blijkt dat de percelen van de tussenkomende partij worden doorsneden met haar percelen (oranje ingekleurd).

17. In haar laatste memorie benadrukt de tussenkomende partij dat het niet aan de Raad van State toekomt om zijn beoordeling omtrent het versnipperd karakter van de percelen in het licht van de verplichting "rekening te houden met zuinig ruimtegebruik" in de plaats te stellen van die van de minister, doch dat hij enkel bevoegd is om na te gaan of de overheid de juridische en feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen. Uit de vaststelling in het auditoraatsverslag dat de stelling van de verzoekende partij als zouden er restpercelen ontstaan die de realisatie van het gebied kunnen bemoeilijken niet "kennelijk onredelijk" zou zijn, kan niet worden afgeleid dat het bestreden besluit moet worden vernietigd. Waar in het verslag wordt overwogen dat in het middel reeds de hele ruimtelijke (gewenste) ontwikkeling van het bedrijventerrein aan bod komt, "met het oog op de goede ruimtelijke ordening", wordt aan het middel een draagwijdte gegeven die het helemaal niet bezit. Overigens heeft het bestreden besluit geen betrekking op de ordening van de percelen van het GRUP die aan verandering onderhevig zijn,

aangezien de betreffende percelen deel uitmaken van de bestaande plaatselijke ordening. De inpassing van het bedrijf als element van goede ruimtelijke ordening wordt zelfs niet aangevoerd in het middel, enkel een vage bewering in de toelichting.

Beoordeling

18. Luidens artikel 2 van de motiveringswet moeten alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd en luidens artikel 3 van die wet moet de motivering de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en moet de motivering afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Artikel 1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften bij het GRUP bepaalt:

> "Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming zijn toegelaten voor zover ze rekening houden met zuinig ruimtegebruik. Daarbij wordt het groene talud ter hoogte van het sluizencomplex behouden tot aan de teengracht en wordt minstens aandacht besteed aan:
>
> - het optimaal gebruiken van de percelen, echter rekening houdend met de verplichtingen inzake veiligheid;
> - de mogelijkheid om bepaalde diensten onder te brengen in gemeenschappelijke gebouwen op het bedrijventerrein;
> - het groeperen en organiseren op het bedrijventerrein van parkeermogelijkheden voor de gebruikers en bezoekers;
> - het groeperen van systemen voor infiltratie, buffering en vertraagde afvoer in open structuren.
>
> […]".

Dit luidens de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften "algemeen principe voor een bedrijventerrein" kan worden beschouwd als een aspect van de goede ruimtelijke ordening dat ook door de

milieuvergunningverlenende overheid dient te worden beoordeeld, zoals de verzoekende partij aanhaalt in het middel.

Bovendien maakt deze beoordeling deel uit van de motivering van de bestreden beslissing. De verwerende partij overweegt immers dat de gevraagde bedrijvigheid “een aaneengesloten perceelsblok” conform de bestemming blijft volgens het GRUP.

19. In het licht van de motivering in het weigeringsbesluit van de deputatie van de provincie Limburg van 29 november 2012, waar wordt overwogen dat de activiteiten, voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag, niet verenigbaar zijn met de van toepassing zijnde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, en het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham wordt bijgetreden, onder meer omdat de voorwaarden van het GRUP moeten worden nageleefd, is de motivering in het bestreden besluit dat “de gevraagde bedrijvigheid een aaneengesloten perceelsblok conform de bestemming blijft”, zonder meer, niet afdoende om de beslissing te dragen.

Dit geldt des te meer nu de verzoekende partij in haar nota van 11 februari 2013 in het kader van de hoorzitting met betrekking tot het bestuurlijk beroep uitvoerig heeft gewezen op de strijdigheid van een eventuele vergunning met artikel 1.2 van de verordenende bestemmingsvoorschriften met betrekking tot het zuinig ruimtegebruik, zoals thans ook aangehaald in het onderzochte middel.

De juistheid van de stelling dat de bedrijvigheid een “aaneengesloten perceelsblok” blijft, staat los van de vraag of deze bedrijvigheid in zijn geheel al dan niet verenigbaar is met de gewenste ruimtelijke structuur van het bedrijventerrein Zwartenhoek en het beginsel van “zuinig ruimtegebruik” gesteld in artikel 1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften, en met de machtiging tot onteigening die bij voornoemd besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 2010 aan de verzoekende partij en de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Limburg

werd verleend “om een integrale en samenhangende realisatie van het terrein mogelijk te maken”. Precies dit aspect van goede ruimtelijke ordening blijft in de bestreden beslissing onbeantwoord.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 28 juni 2013 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 29 november 2012, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Geeraerts J. voor het exploiteren van een breekwerf, een betoncentrale en een tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem, gelegen aan de Sluisstraat 25 te Ham, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien december tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Eric Brewaeys**